Zicht op IJssel

JAARGANG 1 | NUMMER 1 | DECEMBER 2018

Aan het einde van het jaar een nieuw geluid.
Met veel plezier reik ik u de eerste gezamenlijke nieuwsbrief van hospice IJsselThuis en hospice IJsselOever uit: **Zicht op IJssel.**

IJSSELOEVER

2018 was een bewogen jaar. De opening van IJsselOever in november 2017 zorgde voor veel beweging in de zorg, coördinatie en roosters. Vanaf de eerste dag voorzag IJsselOever in een grote behoefte. De kamerbezetting was – en is nog steeds – bijzonder hoog. Ondanks dat we veel vrijwilligers geworven hadden, zorgde het aantal in de zomerperiode, mede door ziekte en langdurige uitval, voor uitdagende situaties. Door de tomeloze inzet van de coördinatoren Anita, Birgitta en Henny én alle fantastische zorgvrijwilligers, lukte het toch iedere keer weer om een sluitend rooster te creëren. Zo kregen onze bewoners in het hospice en onze cliënten thuis de zorg die zij zo nodig hebben. In het laatste kwartaal van 2018 zijn gelukkig veel nieuwe vrijwilligers geschoold, zodat de zorg om een gevuld rooster – even – niet aan de orde is.

IJSSELTHUIS

Ondertussen werd er in IJsselThuis gerenoveerd en gerestyled terwijl het hospice gewoon openbleef. Uiteraard mochten onze bewoners hier zo min mogelijk last van hebben. Dat vergde improvisatievermogen van de schilders – schuren met een machine was er niet bij – en van de vloerenlegger die de vloer stukje bij beetje vernieuwde. Het herstellen en vernieuwen van IJsselthuis vroeg ook veel van de coördinatoren Liesbeth, Wendy en Femke én uiteraard de vrijwilligers. Het gereedschap slingerde rond, het was rommelig en stoffig. Ondanks de chaos hebben zij onze bewoners liefdevol als altijd weten te verzorgen.

UITJES

Voor het jaarlijkse vrijwilligersuitje konden de vrijwilligers kiezen uit twee data. Dit resulteerde in twee plezierige dagen met gemêleerde gezelschappen. Een licht educatief programmaonderdeel in de ochtend, een heerlijke lunch aan boord van de MS Contessa en als afsluiter een aangeklede borrel bij Fuiks, zorgden voor een ontspannen en relaxte dag. Ook de komende decembermaand zullen we niet voorbij laten gaan zonder de vrijwilligers gepast te danken voor hun niet aflatende inzet. Een smakelijke high tea en een inspirerende voordracht door Marinus van den Berg staan beide op het programma. Tot slot een woord van dank aan al onze vrijwilligers. Heel erg bedankt voor jullie niet aflatende betrokkenheid, liefde, inzet en acties. Zonder jullie geen hospice IJsselThuis en hospice IJsselOever!

Ik wens iedereen een hele fijne decembermaand toe.

Els Imthorn, Manager hospice IJsselThuis en hospice IJsselOever

HET BESTUUR VERTELT

Door
George Henkens
Voorzitter bestuur
hospice IJsselThuis &
hospice IJsselOever

De eerste gezamenlijke digitale nieuwsbrief van IJsselThuis en IJsselOever biedt het bestuur een goede gelegenheid om bekendheid te geven aan enkele organisatorische aanpassingen. Maar alvorens hier aandacht aan te schenken, wil ik deze gelegenheid ook gebruiken om stil te staan bij de eerste verjaardag van IJsselOever.

Ik weet nog hoe onze gesprekken in 2017 gingen. Zouden we IJsselOever van de grond krijgen? Zouden we voldoende vrijwilligers kunnen aantrekken? Kunnen we aanloop overbruggen en financieren? Zullen we het hospice inrichten voor twee of voor vier bewoners? Zo waren er veel vragen en vooral onzekerheden. We weten inmiddels dat door de inzet van iedereen we van IJsselOever een succes hebben gemaakt en we continu acht bewoners in onze regio helpen. Een prestatie van de staf én de vrijwilligers van beide huizen, want alleen dankzij hun enthousiasme en samenwerking kan dit tot stand komen.

Om de lokale betrokkenheid te benadrukken, worden beide huizen financieel ondersteund door twee onafhankelijke vriendenstichtingen. De huizen, beide een stichting, worden bestuurd door twee besturen die in personele zin gelijk zijn. De manager heeft bij beide huizen een gelijke aanstelling.
Om onze structuur te verbeteren, met name richting de overheid die met haar subsidie voor ons een zeer belangrijke pijler is, heeft het bestuur besloten tot de oprichting van een overkoepelende stichting: IJsselZicht Beheer. Onder haar vleugels opereren de stichtingen IJsselThuis en IJsselOever. De beide vriendenstichtingen blijven buiten IJsselZicht Beheer. Het grote voordeel van deze overkoepelende stichting, is dat we alles wat we willen doen voor beide huizen via IJsselZicht kunnen doen. Het biedt ons ook de mogelijkheid nog een nieuw huis te starten als nieuw kindje van IJsselZicht. De oprichting van IJsselZicht Beheer wordt in de maand november 2018 een feit.
Voor u zal het geen verandering betekenen, maar u moet het wel weten!

Zoals velen ook weten, werken IJsselThuis en IJsselOever al jaren innig samen met de VTZ (Vrijwillige Terminale Zorg Capelle/Krimpen) uit Capelle aan den IJssel. VTZ is een door de Raad van Bestuur van Stichting Zorgbeheer de Zellingen bestuurde stichting. De Zellingen heeft al geruime tijd geleden aangegeven dat het logisch zou zijn dat VTZ zou opgaan in IJsselOever. IJsselOever zou zo de thuiszorgtak krijgen die IJsselThuis al enkele jaren heeft. Het bestuur van IJsselOever deelt die visie en dat heeft onder meer geleid tot de benoeming van mevr. A. Akkermans bij IJsselOever. Organisatorisch wilden we eerst een jaar IJsselOever achter de rug hebben om dan de overstap van VTZ te realiseren.

In november 2018 zal het bestuur van de VTZ overgaan van de Zellingen naar de heer Van Marle en ondergetekende. Hiermee is de verbinding in bestuurlijke zin gelegd. In de loop van 2019 zullen we deze verbinding versterken. Hoe die versterking eruit gaat zien, weten we nog niet. Wanneer dat rond is, zullen we u zeker informeren.

Voorgaand was een typische bestuur bijdrage, saai, niet ontroerend en het ging om dingen in plaats van om mensen. Maar ja, toch wel nodig.

AFSCHEID NEMEN

‘Wil je het gordijn nog even op een kiertje houden, alsjeblieft?’ Meneer zit in zijn favoriete stoel en kijkt naar buiten, naar de flat waar hij heeft gewoond.
Ook zijn vrouw kijkt naar buiten, vanuit de flat, naar haar echtgenoot aan de overkant. Ze sturen elkaar een handkus en nemen zo afscheid van de dag, van mekaar.
'Tot morgen,' mompelt hij zacht en sluit zelf de gordijnen.

ZOMAAR EEN DAG IN HOSPICE IJSSELTHUIS

Onlangs werden wij benaderd door Stephanie. Stephanie heeft een auto van het merk Porsche. Ze vroeg zich af of er bewoners zijn in IJsselThuis die wellicht interesse zouden hebben om een ritje met haar te maken in haar mooie, snelle auto.
Ze heeft ervaring met het organiseren van ritjes, regelmatig toert zij – samen met andere Porsche-bezitters – rond met mensen met een verstandelijke beperking. Omdat zij ervaart hoeveel plezier dit teweegbrengt, wil zij dit ook graag aanbieden aan de bewoners van hospice IJsselThuis. Hoe leuk is dat!

We hebben dit aan meneer voorgesteld en het leek hem een erg leuk idee. Nadat meneer en Stephanie kennis hadden gemaakt, werd er direct een afspraak gemaakt voor een rit met de Porsche!

Op de dag zelf verschenen er niet één maar drie Porsches aan de Batavierlaan. De kleinzoon van meneer mocht ook meerijden! Zij hebben genoten van de rit; ze stoven over de snelweg, reden onder viaducten door waarbij de harde geluiden van de enorme motoren luid te horen waren. Opa en kleinzoon genoten volop van deze spectaculaire rit in een Porsche!

Een paar weken later is meneer overleden, maar zijn familieleden spreken nog steeds over deze bijzondere ervaring.

Door Wendy Engelen
Coördinator hospice IJsselThuis

Omgaan met de dood moet je niet wegstoppen. De dood hoort bij het leven. Door met elkaar te praten kun je leren op een menselijke manier om te gaan met afscheid en de dood.’

Marinus van den Berg
Pastor, geestelijk verzorger, spreker en schrijver.

EMOTIES

‘Het is toch ook allemaal wat.’
We kijken elkaar recht aan en na een seconde of twee begint mevrouw te lachen. Ontspanning in de spanning. Ik leg mijn hand aan de zijkant van de warme handdoek die over haar kleren heen, haar buik rust geeft. De groene smoothie die schoondochterlief trouw blijft maken, is niet helemaal goed gevallen.
‘Er zijn zoveel dingen waar ik me zorgen over maak.’ Mevrouw schiet een fractie van een seconde vol. ‘Ik weet de pincode van mijn bankpas niet meer en ik moet die voor de derde weten. Mijn zoon zegt dat ik me daar niet druk om moet maken; hij regelt het via internet. Ik vind het zo dom van me dat ik die vier cijfers niet meer weet. Maar ja, ik kwam hier vier weken geleden binnen en al die emoties die ik toen had en nog steeds heb...’
Emoties voel je in je lichaam, maar ze ontstaan in je hoofd. Wat je voelt, is een uiting van wat je denkt. En o, wat denk je veel wanneer je 24 uur per dag in een hospice bent.

Door Saskia Kok
Zorg- en taakvrijwilliger hospice IJsselThuis en hospice IJsselOever

Even kennismaken:
STICHTING VRIENDEN VAN IJSSELTHUIS (VVIJ)

Het huidige bestuur van de VVIJ bestaat uit Ernst Germann, voorzitter, Roland Peppel, Leon Stam, Bas Jan Tukker, Hans Troost, penningmeester en Anneke Vermeer, secretaris. Allen zijn door wonen, maatschappelijke betrokkenheid en netwerk in de regio, verbonden aan Hospice IJsselThuis.

De VVIJ (voor Hospice IJsselThuis al opgericht ver voor de opening van het hospice in 2005) beheert de gelden uit donaties en schenkingen aan het hospice. De Stichting heeft de ANBI status (Algemeen nut beogende instelling). Deze toekenning is alleen mogelijk als alle inkomsten uit giften en donaties komen en heeft een gunstig effect op de belastingheffing. Dat is ook de reden dat er naast het dagelijks bestuur een aparte Vrienden Stichting bestaat waardoor de geldstromen van giften en subsidie voor de exploitatie van VWS, gescheiden zijn.

Waar wordt/is het geld o.a. voor gebruikt?

- De VWS-subsidie en daggeldvergoeding is te weinig om het hospice draaiend te houden. Het tekort wordt vanuit de rekening van de VVIJ aangevuld;
- Het jaarlijkse vrijwilligersfeest;
- Het project IJsselthuis aan huis is twee jaar lang betaald door de VVIJ;
- Een belangrijke doelstelling is om een bedrag te reserveren waarvan het hospice drie jaar door kan draaien, mocht de subsidie door VWS gestopt of verminderd worden. In die drie jaar kan dan gezocht worden naar een andere financieringsmethode.

We zijn trots dat we deel uitmaken van een mooie organisatie zoals Hospice IJsselThuis. Het werk van vrijwilligers hierin is onontbeerlijk; dank aan jullie allen voor je inzet.

Door het bestuur van de Vrienden Van Hospice IJsselThuis

DE VRIENDEN VAN IJSSELOEVER MELDEN ZICH

Dat het goed gaat met hospice IJsselOever en dat het ruimschoots voorziet in een behoefte, mag blijken uit de bezetting van de vier gastenkamers. Daarover leest u in de andere stukken in deze nieuwsbrief meer. Vanuit de Vrienden van hospice IJsselOever zijn wij verantwoordelijk voor het realiseren van de financiële middelen, die we gedurende het jaar weten binnen te halen. Er is veel geld nodig om het mogelijk te maken om het hospice op professionele wijze te runnen. De vergoedingen die van overheidswege en vanuit verzekeringen worden verstrekt zijn nu eenmaal onvoldoende. Ondanks de vele vrijwilligers kan een hospice niet zonder de professionele ondersteuning van coördinatoren, artsen en verpleegkundigen die dag en nacht beschikbaar zijn en de vrijwilligers bijstaan in het verzorgen van de bewoners.

Brede steun vanuit de gemeenschap

Dankzij de vele financiële bijdragen van goede doelen fondsen, stichtingen, instellingen, bedrijven en particulieren zijn wij instaat geweest om in de aanloop naar de ingebruikname van het hospice de verbouwing en inrichting te financieren en ook in het eerste jaar van haar bestaan de exploitatie mede mogelijk te maken. Door de bijdragen vanuit de samenleving kunnen we concluderen dat het hospice inmiddels leeft bij de gemeenschap.

Ook in de toekomst is er nog veel geld nodig

Het lijkt misschien dat, nu het hospice IJsselOever eenmaal een feit is, er geen financiële ondersteuning meer nodig is. Niets is minder waar. Juist met het oog op de continuering en een mogelijke verplaatsing naar een ''eigen'' onderkomen met een ruime buitentuin, is het nodig om de reserves aan te vullen en te zorgen voor voldoende ruimte in de exploitatie van het hospice. Het intensieve gebruik vraagt regelmatige vervanging van materieel en het aanpassen en onderhouden van de inrichting. Dit vereist een continue investering waarvoor de Vrienden van hospice IJsselOever een beroep blijven doen op de gemeenschap.

Wijnverkoopactie voor de feestdagen

Naast de gebruikelijke wegen die worden bewandeld om geld te halen worden er ook acties ontwikkeld. Zo is er recent een exclusieve wijnverkoop-actie richting de feestdagen gestart, waarbij de opbrengst ten goede komt aan het hospice.

En ook nemen de leden deel aan braderieën en festiviteiten om het hospice onder de aandacht te brengen en vooral om gelden binnen te halen. Kijk voor de wijnactie op de site: www.hospiceijsseloever.nl/wijnactie

Door Peter Meulendijk
PR en communicatie Vrienden Van hospice IJsselOever

HOE GA IK MET MIJN EIGEN GEVOELENS OM?

Hij komt binnen met de ambulance en ik voel me van binnen sluiten. Hij praat, beweegt en heeft dezelfde leeftijd als wijlen mijn vader. Zelfs zijn blik met indringende blauwe kijkers raken mijn hart pijnlijk aan. Ik ben echt in verwarring en laat de gevoelens maar even toe. Intussen praat ik met de man en focus me op de persoon die voor me ligt. Zoveel gelijkenis en toch een heel ander mens. En ik ben er voor hem.

TEVREDEN TERUGKIJKEND

Door
Eveline Imelman
zorg- en taakvrijwilliger
hospice IJsselThuis

Zaterdag 13 oktober 2018 was de Internationale Dag van de Palliatieve Zorg. Evenals voorgaande jaren nam ons hospice IJsselThuis deel aan deze dag met een informatiemarkt in Buurthuis De Batavier. Van 10 tot 13 uur presenteerden onze vrijwilligers alle vormen van aanvullende zorg, zoals aroma- en kookzorg, hand- en voetmassage, levensverhaal optekenen en creatief contact. De vrijwilligers traden de bezoekers warm en open tegemoet. Er ontstonden tal van mooie gesprekken. Deze ochtend lieten we ons hospice goed zien en benadrukten we onze naamsbekendheid in de gemeente Zuidplas.
Vanaf de zomer waren we al druk met de organisatie. De Batavier moest gereserveerd en onze vrijwilligers benaderd. De bereidheid om te helpen, was zoals altijd groot. De pr-groep informeerde de lokale media over de op handen zijnde gebeurtenis. Aan het aquaduct De Waterdrager in Nieuwerkerk hingen we spandoeken en de flyers werden (digitaal) verspreid. De kookgroep stelde de hapjes samen en de aromagroep verdeelde de taken.

Op de dag zelf was iedereen vroeg aanwezig. We plaatsten een spandoek en een banner bij de ingang. Er werd gesjouwd met rechauds, pannen, bakjes, bestek en verlengsnoeren. De creatieve papierkunstwerken werden uitgestald en voor de hand- en voetmassages werden warme en zachte handdoeken klaargelegd. Op de tafels stonden vaasjes met rode, roze en oranje rozen. De ruimte zag er fantastisch uit en na een aarzelend begin, kwamen de eerste belangstellenden binnen.

Voor iemand waarvoor een mogelijke opname in het hospice nodig was, was deze bijeenkomst een laagdrempelige manier om kennis te maken met ons. Een medewerker van een thuiszorgorganisatie kwam haar licht opsteken. Ook een aantal van onze bestuursleden, coördinatoren en collega's, soms met familie of kennissen, lieten hun gezicht zien. Bij het creatieve contact was het onafgebroken druk. In het levensverhaalhoekje waren de stoelen steeds weer opnieuw bezet en er werd genoten van handmassages. De ochtend vloog voorbij. Nadat De Batavier er weer uitzag alsof we er niet waren geweest, kon iedereen tevreden naar huis, terugkijkend op een prachtige ochtend.

HET VERSCHIL MOGEN MAKEN

Ze was zo blij! Een mond met blinkende tanden lachte me toe. De tandarts had aan haar bed echt geweldig werk verricht. Ze was een ander mens geworden, een trotse vrouw die haar zelfvertrouwen terug had. 'Nu ben ik mooi en klaar om te gaan,' zei ze. Een week later voegde ze de daad bij het woord.

Colofon

Deze nieuwsbrief kwam tot stand met medewerking van:

Wendy Engelen, Eveline Imelman, Brigitta van Vlaanderen, Saskia Kok, George Henkens, Peter Meulendijk, Anneke Vermeer, Claire Voûte, Jacqueline van Zwieteren, Els Imthorn